

РЕШЕНИЕ

№ 7937

гр. София, 07.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43 състав, в публично заседание на 19.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **12133** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 10а, ал. 1 от Закона за чужденците в Република България /ЗЧРБ/, във връзка с чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Делото е образувано по жалба на М. С. Л. М., гражданка на Е., родена на 02. 11. 2002 г., представлявана от адв. К., със съдебен адрес [населено място], [улица], срещу Отказ от 12. 11. 2024 г. по заявление № 0001889 от 31.10.2024 г. за издаване на виза за краткосрочно пребиваване (виза вид „С“), издаден от завеждащ консулска служба към Посолството на Република България в К., Арабска република Е..

С жалбата се иска отмяна на отказа като незаконосъобразен. Посочва се, че целта на пътуването е семейна ваканция в България, за една седмица, като за жалбоподателката и майка ѝ това е второ посещение в България. Кандидаствали са с предплатен хотел, представени доказателства за наличие на средства за издръжка. В хода на съдебното производство доводите се поддържат от адв.К..

Ответникът - завеждащ консулска служба към Посолството на Република България в [населено място], Арабска република Е., чрез гл. специалист И. А. в дирекция „КО“ на МВнР, в писмена молба от 14. 02. 2025 г., оспорва жалбата като неоснователна и недоказана. В отказа са посочени правни и фактически основания за взетото решение и няма несъразмерно засягане на права и интереси и несъответствие с целта на закона. Административен съд София - град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира от фактическа страна и правна страна следното:

На 31.10.2024 г. М. С. Л. М., гражданка на Е., родена на 02. 11. 2002 г. подава заявление № 0001889 за издаване на виза за краткосрочно пребиваване (виза вид „С“) до Посолството на Република България в [населено място], Арабска република Е..

Към заявлението са приложени копие от паспорт с издадена предходна виза за Република България, платена резервация за хотел, удостоверение, че заявителката е студент във Факултет по орална и дентална медицина, здравна застраховка, банково извлечение за налични средства, самолетни билети, детайлна програма на пътуването в България. Пътуването включва посещение на [населено място], [населено място], [населено място], [населено място], Р. манастир, Б. църква. Програмата е туристическа, предвижда посещение на туристически забележителности, шопинг.

Постановен е оспореният Отказ от 12.11.2024 г. за издаване на виза за краткосрочно пребиваване (виза вид „С“) на завеждащ консулска служба към Посолството на Република България в [населено място], Арабска република Е..

Като фактическо основание за отказа е посочено: целта и условията на планирания престой не са обосновани. В допълнителни забележки са изложени мотиви, че съществуват основателни съмнения за надеждността на направените от апликанта изявления във връзка с действителните намерения за пътуване. Основателни съмнения, че намеренията не са свързани с туристическо пътуване до България, а с получаване на шенгенска виза. Апликантът отказва да признае, че има отказ по заявление за френска шенгенска виза през настоящата година.

От ДА“НС“ не е изразявано становище, няма съставени документи, относими към воденото производство.

Актът е връчен на М. С. Л. М. на 12.11.2024 г., поради което следва да се приеме, че жалбата от 26.11.2024 г., по която е образувано настоящето съдебно производство е подадена в срока по чл.149, ал.1 АПК, срещу подлежащ на оспорване пред съд акт по чл.10а, ал.4 ЗЧРБ, от лице, чиито интереси той засяга неблагоприятно, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК, във връзка с чл. 146 от АПК, в настоящото производство съдът проверява законосъобразността на оспорения акт, като проверява дали е издаден от компетентен орган и при спазване на законоустановената форма, спазени ли са процесуалните и материалноправни разпоредби, относно издаването му. По силата на чл. 9г, ал 1 от ЗЧРБ оправомощени от ръководителя на съответната структура длъжностни лица в МВНР, в дипломатическите и консулските представителства на Република България в чужбина и в органите за граничен контрол могат да вземат решения за издаване, за отказ за издаване, за анулиране и отмяна на визи, а в службите за административен контрол на чужденците - за анулиране и отмяна на визи, при условия и по ред, определени с наредбата по чл. 9е, ал. 1.

За доказване компетентността на издателя на акта ответникът е представил Заповед № 95-00-254 от 03.10.2011 г. на министъра на външните работи, с която са определени длъжностни лица от Дирекция „К. отношения“ на МВНР, компетентни да вземат решения за отказ за издаване на виза, и е възложено на ръководителите на дипломатическите и консулски представителства да определят с писмена заповед консулски длъжностни лица, които да съставят, подписват и връчват формулярите по образец.

Със Заповед № 29 от 02.08.2023 г. на посланик на РБ в Посолството на РБ в К., на основание чл.34, ал.1 от Наредбата за реда и условията за издаване на визи и за

определяне на визовия режим (НРУИВОВР) са определени длъжностни лица, които да съставят, подписват и връчват на заинтересованите лица уведомление и обосновка на отказ за издаване на виза, сред които и К. С. Я., ЗКС. Предвид горното, съдът приема, че актът е издаден от компетентен административен орган.

Съгласно чл. 34, ал. 1 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и за определяне на визовия режим (НУРИВОВР) не се издава виза на чужденец, когато е налице едно от основанията, посочени в чл. 10 от Закона за чужденците в Република България. За отказа се съставя формуляр в два екземпляра по образец съгласно приложение № 7, който се подписва от ръководителя на дипломатическото или консулското представителство или от упълномощено от него длъжностно лице, а в случай на издаване на виза на границата - от ръководителя на органа по чл. 10, ал. 2 или от упълномощено от него длъжностно лице. Във формуляра се вписват мотивите, като се посочва основанието за отказа, без да се вписват съображения, засягащи интересите на националната сигурност, и се удостоверява датата на връчване (изпращане) на заинтересуваното лице.

При сравнение с приложение № 7 на НУРИВОВР съдът констатира, че процесният отказ не е издаден в нормативно установената форма. Издаването на акта чрез попълване на формуляр по образец не е основание в него да не бъде посочено правното му основание. Изложеното, освен в противоречие с общото изискване на чл.59, ал.2, т.4 от АПК и на специалния подзаконов нормативен акт чл. 34, ал. 1 от НУРИВОВР, сериозно накърнява правото на защита на засегнатото лице да организира защитата си срещу утежняващия акт. Изискването на специалния закон е да бъде посочено основание на отказа по чл.10, ал.1 от ЗЧРБ, каквото оспореният акт не съдържа. Вярно е, че в него фактически е възпроизведено съдържанието на чл.10, ал.1, т.17 от ЗЧРБ, който урежда възможност да се откаже издаване на виза на чужденец, който не докаже достоверно целта и условията на заявеното пребиваване. Така изложените мотиви, освен, че са твърде общи и лишени от конкретизация, не отговарят на императивните законови изисквания за форма, въведени, за да се осигури правото на защита на засегнатото лице. Не става ясно защо се поставят под съмнение целта и условията на заявения престой, след като са представени самолетни билети, резервация за хотел, програма на престоя.

В допълнение съдът приема, че оспореният отказ е и материалноправно незаконосъобразен – самостоятелно отменително основание по чл.146, т.4 от АПК.

Кандидатката е положил усилия да обоснове целта на претендирания краткосрочен престой в България. Декларираната от него цел на престоя –туризъм е подкрепена и с писмени доказателства. Заявителката е посетила страната предходната година с издаване виза, без проблеми. Съвкупната преценка на така събраните по делото писмени доказателства подкрепя декларираната от чуждата гражданка цел на престоя в Република България, а именно туризъм. Съвкупната преценка на всички събрани по делото доказателства оборват наведените от органа неубедителни фактически основания за недоказване на целта и условията на планирания престой.

Приложените към процесното заявление № 0001889 от 31.10.2024 г. документи за издаване на виза за краткосрочно пребиваване са указание, че отказът е незаконосъобразен, поради което и съгласно чл.172, ал.2 от АПК същият следва да бъде отменен.

На основание чл.173, ал.2 АПК преписката следва да се върне на административния орган за ново разглеждане на подаденото искане за издаване на виза за краткосрочно

пребиваване. При новото разглеждане административният орган следва да съобрази мотивите, изложени в настоящето решение и при липса на други законови пречки, да издаде искания административен акт.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 от АПК жалбоподателят има право на присъждане на разноски по чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, във връзка с чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен съд София – град, Първо отделение, 43 - ти състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на М. С. Л. М., гражданка на Е., родена на 02. 11. 2002 г., Отказ от 12. 11. 2024 г. по заявление № 0001889 от 31.10.2024 г. за издаване на виза за краткосрочно пребиваване (виза вид „С“), издаден от завеждащ консулска служба към Посолството на Република България в К., Арабска република Е..

ВРЪЩА делото като преписка на длъжностното лице завеждащ Консулска служба към Посолството на Република България в К., Арабска република Е. за ново разглеждане на подаденото от М. С. Л. М., заявление № 0001889 от 31.10.2024 г. за издаване на виза за краткосрочно пребиваване (виза вид „С“), при съблюдаване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящето решение.

ОСЪЖДА Министерство на външните работи да заплати на М. С. Л. М., гражданка на Е., родена на 02. 11. 2002 г., представлявана от адв. К., сума в размер на 1000 лева , представляващи разноски по реда на чл. 38, ал.2 от Закона за адвокатурата.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: